

**Већу Факултета за медије и комуникације
Сенату Универзитета Сингидунум**

Предмет:

Извештај Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације

УВОДНО ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Кандидат Лука Бешлагић је студент треће године докторских студија на студијском програму „Трансдисциплинарне студије савремене уметности и медија“ Факултета за медије и комуникације Универзитета Сингидунум. Остварио је све предиспитне обавезе, положио је све испите и истраживачке пројекте. На основним студијама, мастер студијама, првом и другом семестру треће године докторских студија је остварио укупно 450 ЕСПБ. Тиме је стекао право да преда дисертацију и пријави одбрану одобрене докторске дисертације *ТЕОРИЈЕ САВРЕМЕНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ ТЕКСТУАЛНЕ ПРОДУКЦИЈЕ*. Комисију за одбрану докторске дисертације је предложило Веће департмана Факултета за медије и комуникације и одобрило Веће постдипломских студија Универзитета Сингидунум фебруара 2016. Чланови комисије су:

1. др Миодраг Шуваковић, редовни професор – ФМК, Универзитет Сингидунум, Београд (МЕНТОР)
2. др Дубравка Ђурић, редовни професор – ФМК, Универзитет Сингидунум, Београд
3. др Никола Дедић, ванредни професор – Факултет музичке уметности, Универзитет уметности, Београд.

ПРОВЕРА АУТЕНТИЧНОСТИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат Лука Бешлагић је предао докторску дисертацију *ТЕОРИЈЕ САВРЕМЕНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ ТЕКСТУАЛНЕ ПРОДУКЦИЈЕ* у pdf формату за „Проверу документа на антиплагијат програму“ Универзитету Сингидунум. Дисертација је обима 261 странице. Документ је проверен. Добијени извештај је показао да је индекс сличности (similarity index) 5%.

Овим је потврђена аутентичност докторске дисертације Луке Бешлагића *ТЕОРИЈЕ САВРЕМЕНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ ТЕКСТУАЛНЕ ПРОДУКЦИЈЕ*.

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Лука Бешлагић је рођен у Београду 1985. године. Завршио је основне студије на Факултету за медије и комуникације (ФМК) Универзитета Сингидунум, где је стекао и звање мастера комуникологије. На Интердисциплинарним докторским студијама при Ректорату Универзитета уметности у Београду, смер Теорија уметности и медија, положио је испите прве и друге године (просечна оцена: 10) након чега је докторске студије наставио на ФМК, студијски програм „Трансдисциплинарне студије савремене уметности и медија“. На ФМК је радио као сарадник у настави (шк. год. 2012/2013), а од 2013. године у звању

асистента, на предметима: Продукција у аудио-визуелним медијима 1 и 2, Естетика- и Поетика аудио-визуелних медија. Члан је тима међународног научноистраживачког пројекта *Gender in a Changing Society. Impulse – Cooperation* (2016–2017). Бави се савременим трансдисциплинарним теоријама у пољу хуманистике и, посебно, теоретизацијом експерименталне текстуалне продукције. Објављује радове у научним и стручним часописима. Аутор је и експерименталних текстова који постварују описана теоријска истраживања (часописи: *Profemina, Agon, Proletter*), те књиге *Два говора романа* (2012), која хибридно и полижанровски уодношава теоријски и књижевни дискурс.

СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА КАНДИДАТА

- Лука Бешлагић, „Политика романа, мотивација романа“, у *ProFemina*, бр. 54, Београд, 2011, стр. 112–123 [објављено 2013. године].
 - Лука Бешлагић, *Два говора романа*, Utopia, Београд, 2012.
 - Лука Бешлагић, „Интердискурзивност експерименталног романа побољшање централне европе Освалда Винера“, у *Зборник института за књижевност и уметност*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2016 [у припреми].
- M14**
- Luka Bešliagić, „The Influence of Wittgenstein’s Philosophy of Language on the Textual Production of the Vienna Group“, у *Art+Media*, Fakultet za medije i komunikacije, Beograd, br. 9, 2016, str. 55–64. **M53**
 - Лука Бешлагић, „Лиотарова постмодерна политика несводиве плуралности и бесконачно умножавајућих језичких игара“, у *Српска политичка мисао*, специјални бр. 3, Београд, 2016 [у штампи]. Приложена потврда. **M24**

ПОДАЦИ О ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Докторска дисертација Луке Бешлагића *ТЕОРИЈЕ САВРЕМЕНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ ТЕКСТУАЛНЕ ПРОДУКЦИЈЕ* обима је 261 страна. Писана је фонтом Times New Roman 12. Докторска дисертација је остварена са одговарајућом научном апаратуром и одговарајућим форматом презентовања научног рада. Највиши стандарди научно истраживачког рада су остварени у овом делу.

Докторском дисертацијом се на прегледан и проблемски начин поставља, развија и примењује теорија савремене експерименталне текстуалне продукције, другим речима, разрађују питања о теорији текста и текстуалним уметничким праксама у трансдисциплинарним и трансмедијским неоавангардним, постмодерним и савременим уметностима (књижевност, визуелне уметности, перформанс уметност). Речима кандидата: „Предмет докторске дисертације је теоријска концептуализација појма *експерименталне текстуалне продукције*, ознаке за неконвенционалну књижевну праксу која се, почевши од појаве послератних неоавангардних текстуалних покрета, поступно везује за метајезичку ауторефлексију и продор теоријског дискурса у тело првостепеног дискурса књижевности.“

Докторском дисертацијом *ТЕОРИЈЕ САВРЕМЕНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ*

ТЕКСТУАЛНЕ ПРОДУКЦИЈЕ се на оправдан научни начин указује на сложеност текстуалних истраживања и продукција, те на трандисциплинарне приступе везане за теорије језичког обрта, епистемологију текстуалности и односе теоријског, књижевног и уметничког писма. Посебна пажња је посвећена концептима хибридности и полижанровске текстуалности чиме је на аргументован начин поврђена теза о трандисциплинарности теме и предмета дисертације.

АНАЛИЗА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1 Тема и предмет докторске дисертације

Тема и предмет докторске дисертације кандидата Луке Бешлагића је појам и теорија експерименталне текстуалне продукције са потребним и аргументованим референцама на парадигматски релевантне студије случаја: на пример, аустријски покрет *Бечка група (Wiener Gruppe)* и француски *нови роман (nouveau roman)*, америчка *L=A=N=G=U=A=G=E* поезија итд. Под експерименталном текстуалном продукцијом се разумеју радикалне интердисциплинарне и трандисциплинарне неоавангардне, постмодерне и савремене књижевне продукције током друге половине 20. и почетком 21. века. Експерименталним текстуалним праксама заједничко је директно супротстављање доминантним књижевно-теоријским моделима интерпретације, услед чега се у раду пре свега истражују алтернативни облици њихове могуће теоретизације и, тиме, интерпретације. Однос теорије и праксе у уметностима и књижевностима је она суштинска тема и тиме предмет Бешлагићевог научног истраживања и рада: „Централни предмет овог рада образују различити и разнородни теоријски приступи који – као аутономне дискурзивне платформе, са једне стране, а потом и већ уодношени дискурси у виду хибридне, мулти-, интер- и трандисциплинарне теорије, са друге – могу бити примењени на теоретизацију савремених модуса експерименталне текстуалне продукције. Темелјни теоријски проблем студије произлази из – термином Пола де Мана (Paul de Man) – *отпора (résistance)* који настаје приликом покушаја заснивања и утврђивања теоријско-интерпретативног оквира радикалних, трансгресивних и субверзивних видова текстуалне праксе.“

Кандидат ће пажњу усмерити, првенствено, на различите савремене теорије у пољу друштвених и хуманистичких наука те културалних и медијских теорија. Дисертација је, зато, и *трандисциплинарна* и *метатеоријска* расправа, а то значи научна студија којом се за објект проучавања, тумачења и анализе најчешће узимају уметнички и књижевни текстови постављени као другостепени дискурзивни материјал: теорије, концепти и појмови.

Кандидат за полазне теоријске референце бира Сосирову (Ferdinand de Saussure) структуралну лингвистику, Витгенштајнову (Ludwig Wittgenstein) филозофију језика, француски структурализам и постструктурализам, *телкеловску (Tel Quel)* материјалистичку теорију текста и текстуалности,

	<p>Деридину (Jacques Derrida) деконструкцију, односе меког и тврдог писма итд.</p> <p>Кандидат Лука Бешлагић је поставио научну тему докторске дисертације и метатеоријски предмет изучавања, те са те <i>теоријске платформе</i> извео критичку расправу којом се показује карактер савременог уметничког експеримента у односу на модерну, постмодерну и савремену филозофију, односно, у односу на савремене хуманистичке теорије и њихову моћ да реконструишу природу хибридности и транстекстуалности.</p>
2	<p>Поглавља докторске дисертације</p> <p>Дисертација је компонована у пет поглавља са потпоглављима и прилозима. Структура поглавља је следећа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. УВОД. Општи проблеми теоретизације текстуалне продукције (О теорији и теоријама, и ...) – стр. 1 2. <i>NOCH EINMAL ÜBER DIE SPRACHKRITIK</i>: НЕМАЧКО-АУСТРИЈСКЕ ТЕОРИЈЕ ЈЕЗИКА И ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ КЊИЖЕВНОСТИ – стр. 18 3. <i>IL N'Y A PAS DE HORS-TEXTUALITÉ</i>: ФРАНЦУСКЕ ТЕОРИЈЕ ТЕКСТУАЛНЕ ПРОИЗВОДЊЕ – стр. 88 4. ТЕОРИЈА, ТЕКСТ, ДОГАЂАЈ: ДОГАЂАЈНОСТ ТЕОРИЈСКЕ ТЕКСТУАЛНОСТИ – стр. 166 5. ЗАКЉУЧАК. Резиме, мапа, синтеза – стр. 235 6. ГЛОСАР. Партикуларне теоријске употребе најважнијих појмова и термина – стр. 241 7. Литература – стр. 246 8. Биографија кандидата – стр. 261 <p>Дисертација садржи и апстракте са кључним речима на српском и енглеском језику.</p>
3	<p>Циљ докторске дисертације</p> <p>У нашој култури има веома мало научних дела која се баве теоријом и метатеоријом експерименталне текстуалне продукције у пољу уметничке и књижевне интер-, мулти- и трансдисциплинарности. Зато је циљ докторског истраживања Луке Бешлагић изузетно важан за развој савременог научног дискурса о интер-, мулти- и трансдисциплинарности у уметностима и књижевности.</p> <p>Кандидат је пошао од претпоставке да радикални, трансгресивни и субверзивни модуси текстуалне продукције захтевају нове епистемолошке и методолошке моделе и облике теоретизације. Захтев за преиспитивањем и конституисањем нове методологије и епистемологије експерименталне теоријске продукције спроведен је индексирањем, мапирањем и аналитичко-синтетичким проучавањем постојећих теоријских приступа, а потом и извођењем њиховог критичког уодношавања. Из таквог сучељавања расположивих и доступних, претходно већ артикулисаних теоријских</p>

дискурса, последично произлази потенцијално алтернативна мапа различитих метода и приступа тумачењу експерименталне текстуалне продукције, која је, током рада, непрестано преиспитивана из позиције савремености.

Један од важних теоријских циљева Бешлагићевог научног рада је да се експериментална текстуална продукција ослободи интерпретативног и херменеутичког терета традиционалне и конвенционалне историје и теорије књижевности, услед чега се преиспитују и, по потреби, у целости одбацују појмови и термини као што су фабула, заплет, карактеризација итд. Као последица тога, наглашава кандидат, текстови који припадају експерименталним књижевним и уметничким праксама преиспитивани су као сложене дискурзивне знаковно-означитељске структуре и простори уписа различитих облика знања, пре него као искључиво аутономни естетски објекти и ефекти.

Кандидат је у епистемолошком смислу праксе експерименталне текстуалне продукције тумачио у оквирима такозваног *језичког обрта* (*linguistic turn*). *Језички обрт* је разматран у односу на континенталну и на англоамеричку теоријску и филозофску традицију. За кандидата је био битан циљ да истражи да ли језички обрт – самим тим и пракса експерименталне текстуалне продукције – и данас, у епохи позне постмодерне или њеног завршетка, када долази до *дисеминације* нових теоријских дискурса (на пример, неочекивани *повратак филозофији* који иницира рад мислилаца као што су Алан Бадију /Alain Badiou/ и Жак Рансијер /Jacques Rancière/), задржава, и у којој мери, своју теоријско-филозофску релевантност. Кандидат је показао релевантност *језичког обрта* за савремену теорију експерименталних текстуалних пракси.

Кандидат је на више места нагласио да циљ ове научне монографије није да изгради тотализујућу и свеобухватну „Теорију“ експерименталне текстуалне продукције, нити да понуди свеобухватни преглед савремене радикалне и трансгресивне текстуалне праксе. Кандидат је у аутокритичком и рефлексивном смислу нагласио: „Сви текстови одабрани у раду за потребе извођења теоретизације, непосредне анализе, илустровања примерима итд. – подједнако и књижевна и теоријска продукција – одабрани су произвољно, и уколико ти текстови већ конституишу једну теорију (међутим, без великог слова 'Т'), та теорија, у својој фрагментарности и хетерогености њених саставних елемената, није омнипотентна, она не може коначно објаснити главни или неки други предмет свог проучавања, па чак ни до краја артикулисати сопствену теоријску позицију: ако и постоји, та теорија је, речју – *не-цела* (*pas-tous*). Требало би, зато, још једном подвући да се, у овом раду, кретање и пролаз различитим и разнородним теоријским дискурсима одвија мулти-, интер- и трансдисциплинарно: не постоји приврженост искључиво књижевним питањима, и проблеми постављени овом студијом односе се и применљиви су на генералну проблематизацију опште текстуалности. Због тога поједина проблемска питања која поставља овај рад могу бити од начелне важности и за глобалну, *хибридну теоријску праксу*, независно од њихове партикуларне примене унутар подручја теорије експерименталне текстуалне продукције. Другим речима, метатеоријска

	<p>расправа скицирана и имплицирана целом овом студијом – па, тако, и овим поглављем – генерално се односи на различите проблеме савременог облика теоретизације у, данас све нејасније, неизвесније и несигурније омеђеном, пољу <i>трансдисциплинарне хуманистике</i>“ (стр. 16–17).</p>
<p>4</p>	<p>Хипотезе докторске дисертације</p> <p>Кандидат Лука Бешлагић је поставио разрађене и добро мотивисане научне хипотезе које је испитао и расправио, тј. аргументовао у докторској дисертацији. Указао је на следеће хипотезе:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Експериментална текстуална продукција захтева нове – хибридне, трансдисциплинарне – модусе теоретизације, односно алтернативно теоријско писмо. 2. Експериментална текстуална продукција јесте, због својих веза са дискурзивношћу, привилеговани уметнички и културални модус у односу на друге, невербалне праксе савремене уметности, попут сликарства, скулптуре, музике или плеса. 3. Из тако описане дискурзивне релевантности експерименталне текстуалне продукције произлази њена потенцијалност и способност да развије ауторефлексију, а потом и да се приближи метајезику теорије (науке, филозофије), од чијег се писма и писмовног регистра све мање може текстуално разграничити. <p>Првом хипотезом је успостављен интерпретативни алтернативни однос између експерименталне текстуалне продукције, хибридности, трансдисциплинарности у односу на модалитете теоријског рада. Прва хипотеза пружа конструкцију платформе за његово истраживање.</p> <p>Другом хипотезом је указао на посебност, тј. деридовски речено, привилегованост текстуалне продукције у односу на невербалне уметничке продукције. Овом хипотезом је сугерисан разлог за опредељење Бешлагића за трансдисциплинарну теорију текстуалности, а не неке друге уметничке, медијске продукције.</p> <p>Трећом хипотезом је указано на епистемолошки хоризонт Бешлагићеве теорије текста који се темељи на ауторефлексивним потенцијалима праксе писања. Та пракса се ауторефлексивношћу приближава метајезику теорије, тј. науке и филозофије са којима дели могућност епистемолошког рада. Овим се Бешлагићев рад приближава структуралистичким или постструктуралистичким гледиштима, као и витгенштајновској терапији филозофије, показујући се као модалитет <i>теоријске праксе</i> и <i>праксе у пољу самотеоретизација</i>.</p>
<p>5</p>	<p>Методe примењене у истраживањима и писању докторске дисертације</p> <p>Кандидат је компаративном анализом уметничких и теоријских метода показао да су трансдисциплинарна методолошка питања централна за</p>

његова истраживања и писање о експерименталним текстуалним продукцијама. Његов истраживачки рад је, зато, битно методолошки детерминисан. Као битне методе су назначене:

1. мапирање теоријских дискурса о експерименталној књижевности;
2. компаративна анализа и расправа метода *језичког обрта* у витгенштајновској и сосировској традицији;
3. метатеоријска компарација и критичка проблематизација теорија и теоријских услова и околности интерпретирања експерименталне књижевности у различитим културалним контекстима европских неоавангарди, постмодерне и савремене уметности;
4. формирање студија случаја из експерименталне текстуалне продукције и њихово компаративно извођење од праксе до теорије те назад од теорије до праксе; и
5. увођење теоријских претпоставки, тј. теоретизација експерименталних текстуалних продукција у дискурс теорије уметности и филозофије уметности.

Бешлагић је предложеном, развијеном и примењеном методологијом приступио постављеној теми, предмету и хипотезама дисертације. Његов методолошки циљ је био развијање метатеоријске расправе о експерименталној књижевности која учинковито указује на:

- развијање метатеоријске критичке и интерпретативне проблематике, и
- услове примене развијене и разрађене методологије на историјске и актуелне студије случаја експерименталне текстуалне праксе.

6 Резултати и научна оправданост докторске дисертације

Кандидат је конципирао докторску дисертацију као нов модел студија теорије експерименталних текстуалних уметничких и књижевних пракси, односно, као темељну ревизију теорија о текстуалним неоавангардама, постмодерној и савременој уметности. Научна новина је у постављеној компаративној, интертекстуалној, мултимедијској и трансдисциплинарној методологији која је основа за опште теоријску или метатеоријску расправу експерименталних уметничких и књижевних текстуалних пракси. Општа метатеорија текстуалних продукција је постављена за циљ који треба да прошири наша знања о модерним, постмодерним и савременим уметничким и књижевним продукцијама. С друге стране, Лука Бешлагић је на озбиљан и темељит начин показао да се појмови авангарде, неоавангарде, постмодерности и савремености у односу на експерименталне уметничке и књижевне праксе морају преиспитивати и тиме у времену редефинисати на нов начин. Демонстрирао је битну филозофску тезу да базични појмови теорије уметности нису дати једном за увек на универзалистички начин, већ да се морају третирати и показати у њиховој транзитности, односно трансдисциплинарној променљивости.

По речима кандидата докторска дисертација је постављена као једна метатеоријска расправа, пре свега фокусирана на метајезички рад са теоријским хипотезама, концептима и терминима. Тако, синтезом појмова

	<p>експериментална књижевност (у контексту немачко-аустријске културе још увек се задржава потоња ознака) и текстуална продукција (у Француској замисао и појам „експеримента“ није посебно назначаван у истом историјском периоду), конструише се и генерише средишњи теоријски појам студије – експериментална текстуална продукција – око којег се гради његова метаторијска епистемологија: „При томе, када се у претходним поглављима говорило о теорији, као <i>метајезику</i>, пре је у питању било њено савремено – трансдисциплинарно – одређење које теоријско-писмовну праксу не препознаје само као алтисеровску <i>тврду теорију</i> – ’Теорију’ – која претендује да прецизно установи свој концептуално-појмовни апарат, предмет проучавања, теоријски проблем итд. (па ипак, замисао тврде теорије, заједно са Алтисеровом антихуманистичком епистемологијом, свакако је била важна референтна теоријска тачка). Теоријски говор овог рада, насупрот томе, био је ближи постструктуралистичком писму, које својим писмовним перформативним излагањем саучеснички повезује језик-објект и метајезик, подривајући могућност да се потоња равна говора хијерархијски недвосмислено позиционира у односу на првостепени језик. Реч је о једном од најважнијих закључака студије: савремене текстуалне праксе – историјски најдиректније реализоване у актуелности пост-постмодерне, а чија се антиципација изводи још са нео- и поставангардама – укидају стабилну релацију и безбедну дистанцу између првостепеног језика и метајезика, што за резултат има неизвесност и несигурност хибридног и полижанровског писма трансдисциплинарне текстуалне праксе“ (стр. 238–239).</p> <p>Кандидат Лука Бешлагић је расправом укидања стабилне релације и безбедне дистанце између првостепеног језика и метајезика иновативно показао потенцијалност савременог полижанровског, хибридног и трансдисциплинарног писања, тј. књижевног и уметничког рада.</p>
7	<p>Аутентичност докторске дисертације</p> <p>Кандидат Лука Бешлагић је поставио аналитички приступ <i>језичком обрту</i> који карактерише суодношења филозофских, лингвистичких, семиолошких, текстолошких, теоријских, књижевних и уметничких парадигми током друге половине 20. и почетком 21. века. Он је на резултатима анализе и расправе историје теорија о језичком обрту развио савремену општу метатеорију експерименталне уметности и књижевности у односу на текстуалне продукције. Показао је како се однос мета позиције и продуктивне позиције сучељавају и реконтекстуализују савремени свет (ументост, културу) хибридности, полижанровског и трансдисциплинарног субјективизирања аутора и читаоца.</p> <p>Аутентичност и иновативност рада је проверена и на формалном нивоу (индекс сличности /similarity index/ 5%) и на аналитичком нивоу расправом понуђених, развијаних и примењиваних концепата и теоријских закључака. Назначени научни приступ је аутентичан и иновативан научни приступ који открива циљ кандидата да успостави нову епистемологију уметности и књижевности наспрам традиционално модерничких и арбитрарно</p>

	<p>постмодернистичких студија заснованих на херменеутици и линеарној интертекстуалности књижевног, уметничког, културалног или медијског текста.</p>
<p>8</p>	<p>Коришћена литература за истраживања и писање докторске дисертације</p> <p>Кандидат је навео и користио исцрпну литературу за теоријска истраживања, анализе и расправе студија случаја. Литература је на српском, енглеском, немачком и француском језику. Избор литературе обухвата основна општа теоријска дела, као и савремене студије из области истраживања, те експериментална уметничка текстуална дела. Кандидат је изабрао и на добар начин повезао филозофска и теоријска дела са студијама из наука о књижевностима и теоријама уметности те успоставио интердисциплинарну и трансдисциплинарну конекцију са узорцима експерименталног текстуалног рада.</p> <p>Изабрана и предложена литература показује изузетно познавање фундаменталних теорија модерне (Сосир, Витгенштајн, Бенвенист, Барт, Алтисер), постмодерних (позни Барт, Дерида, Фуко) расправа експерименталне књижевности и савремених теорија књижевности (Хартунг, Калер, Бити, Јуван, Френч) и уметности (Вајбел, Роб-Грије, Рим, Солерс, Рикарду и др.).</p> <p>Избором литературе је потврђено изузетно прецизно и литературом подржано истраживање.</p>
	<p>ЗАКЉУЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ</p> <p>Докторска дисертација Луке Бешлагића под називом <i>ТЕОРИЈЕ САВРЕМЕНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ ТЕКСТУАЛНЕ ПРОДУКЦИЈЕ</i> је иновативан трансдисциплинарни научно-истраживачки рад.</p> <p>Дисертацијом су обрађени релациони односи уметничке/књижевне и теоријске/научне производње и размене знања у савременој култури. Дисертација има одлике критичке анализе праксе и поетичких теорија књижевности и уметности у односу на трансдисциплинарне теорије уметности. Како је Бешлагићев докторски рад усмерен на истраживање, анализу и расправе текстуалне производње знања он има одлике епистемологије текстуалности у контекстима уметности, књижевности, хуманистике, филозофије и слободне флукутирајуће теорије.</p> <p>Комисија за процену и одбрану докторске дисертације Луке Бешлагића <i>ТЕОРИЈЕ САВРЕМЕНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ ТЕКСТУАЛНЕ ПРОДУКЦИЈЕ</i> донела је позитивну оцену о написаној докторској дисертацији. Докторска дисертације има научно оправдан циљ истраживања и донеси нова научна знања у трансдисциплинарним студијама модерне, авангардне, неоавангардне, постмодерне и савремене уметности и књижевности.</p>

Комисија за процену и одбрану докторске дисертације предлаже Већу Факултета за медије и комуникације, Већу постдипломских студија и Сенату Универзитета Сингидунум да прихвате приложени и потписани реферат о докторској дисертацији кандидата Луке Бешлагића те дозволе заказивање термина јавне одбране докторске дисертације *ТЕОРИЈЕ САВРЕМЕНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНЕ ТЕКСТУАЛНЕ ПРОДУКЦИЈЕ*.

ДАТУМ 24. октобар 2016.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. др Миодраг Шуваковић, редовни професор – ФМК, Универзитет Сингидунум, Београд (ментор)

2. др Дубравка Ђурић, редовни професор – ФМК, Универзитет Сингидунум, Београд

3. др Никола Дедић, ванредни професор – Факултет музичке уметности, Универзитет уметности, Београд (спољашњи члан)